

21

USTAWA

z dnia 14 lutego 1967 r.

o zmianie ustawy o paszportach.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach (Dz. U. z 1959 r. Nr 36, poz. 224 i z 1962 r. Nr 39, poz. 172) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za granicą wydaje się obywatelowi polskiemu paszport konsularny książeczkowy lub blankietowy.”;

2) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Paszport może także obejmować dzieci do lat szesnastu, znajdujące się pod opieką posiadacza paszportu.”;

3) w art. 8 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Paszport może być wykorzystany tylko zgodnie z celem, dla którego został wydany.”;

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Paszport może być wykorzystywany w czasie dziesięciu lat od daty jego wystawienia; w tym czasie paszport wydaje się i wznawia jego ważność na okresy do dwóch lat.

2. Właściwy minister może upoważnić odpowiednie organy do wydawania i wznawiania ważności paszportu na dłuższe okresy niż określone w ust. 1, z tym jednak że łączny okres wykorzystywania paszportu nie może przekraczać dziesięciu lat od daty jego wystawienia.

3. Paszport zbiorowy wydaje się na okres do trzech miesięcy i nie można wznawiać jego ważności.”;

5) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Paszport konsularny książeczkowy wydaje się obywatelowi polskiemu zamieszkałemu stale za granicą.

2. W przypadkach wyjazdu za granicę na pobyt stały, paszport wydany w kraju podlega wymianie na paszport konsularny książeczkowy, jeżeli organ, który go wydał, zaopatrzył go w odpowiednią klauzulę.”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a, 11b i 11c w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny może odmówić wydania pasz-

portu konsularnego książeczkowego w przypadku, gdy:

1) przeciwko osobie ubiegającej się o paszport konsularny toczy się postępowanie o pozbawienie obywatelstwa polskiego,

2) osoba ubiegająca się o paszport konsularny naruszyła przepisy w sprawach paszportowych,

3) osoba ubiegająca się o paszport konsularny działała na szkodę interesów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo zachowaniem swoim naraziła na szkodę dobre imię Polski,

4) przeciwko wydaniu paszportu konsularnego przemawiają inne ważne względy państwowe lub społeczne.

2. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny może uzależnić wydanie paszportu konsularnego książeczkowego od dopełnienia przez ubiegającego się o taki paszport ciężących na nim obowiązków wobec Państwa.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadkach dokonywania zmian w paszportach konsularnych książeczkowych oraz wznawiania ich ważności.

Art. 11b. 1. Paszport konsularny blankietowy wydaje się obywatelowi polskiemu przebywającemu za granicą w celu umożliwienia mu powrotu do kraju, jeżeli utracił paszport wydany w kraju lub nie posiada go z innych przyczyn.

2. Obywatel polski, któremu odmówiono wydania paszportu konsularnego książeczkowego, ma prawo do paszportu konsularnego blankietowego, jeżeli nie toczy się przeciwko niemu postępowanie o pozbawienie obywatelstwa polskiego.

Art. 11c. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny unieważni paszport konsularny w

przypadku pozbawienia obywatelstwa polskiego osoby, której został on wydany.”;

- 7) w art. 12 ust. 2 po wyrazie „konsularnego” dodaje się wyraz „książeczkowego”;
- 8) w art. 13:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Paszport konsularny wystawia się na jedną osobę. Jednakże paszport ten może obejmować także dzieci do lat szesnastu, znajdujące się pod opieką posiadacza paszportu.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Paszport konsularny książeczkowy wydaje się na czas do lat dziesięciu. Ważność paszportu konsularnego książeczkowego można wznawiać, jednakże łączny okres jego ważności nie może przekraczać lat dziesięciu od daty wystawienia.”
- c) w ust. 3 po wyrazie: „konsularny” dodaje się wyraz: „książeczkowy”;
- 9) art. 16 otrzymuje brzmienie:
„Art. 16. 1. Wkładka paszportowa do dowodu osobistego upoważnia do jednorazowego wyjazdu do krajów w niej wymienionych oraz powrotu.
2. Właściwy organ może upoważnić posiadacza wkładki paszportowej do wielokrotnych przejazdów.
3. Wkładkę paszportową upoważniającą do jednorazowego wyjazdu wydaje się na okres do sześciu miesięcy i można wznawiać jej ważność jedynie za granicą w celu umożliwienia powrotu do kraju.
4. W przypadkach określonych w ust. 2 wkładkę paszportową wydaje się na okres do dwóch lat. Ważność jej można wznawiać na

okresy do dwóch lat, jednak łączny okres ważności wkładki paszportowej nie może przekraczać pięciu lat od daty jej wystawienia. Ponadto stosuje się odpowiednio art. 9 ust. 2.”;

- 10) art. 17 otrzymuje brzmienie:
„Art. 17. Do spraw wyjazdów na podstawie wkładek paszportowych do dowodów osobistych stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, 5 i 10.”;
- 11) w art. 20 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. W uzasadnionych przypadkach właściwy organ paszportowy może zwolnić posiadacza paszportu lub wkładki paszportowej do dowodu osobistego od obowiązku każdorazowego złożenia wymienionych dokumentów w organach paszportowych.”;
- 12) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia zasady i wysokość opłaty paszportowej oraz warunki i zakres stosowania ulg i zwolnień od tej opłaty.”;
- 13) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:
„Art. 26a. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o dowodzie osobistym, należy przez to rozumieć także tymczasowe zaświadczenie tożsamości.”

Art. 2. Prezes Rady Ministrów ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*